

arbejde med, for det er da også vigtigt, at det projekt, som USA skal have gennemført, kan realiseres. Derfor håber og tror jeg på, at de forhandlinger, der vil foregå mellem den principerklæring, som de dansk-grønlandske ledere har fundet ud af, kan være baggrund for at få et godt resultat med amerikanerne og holde den tidshorison, der nu engang skal være.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, hr. Jens Hald Madsen holdt en god tale om inddragelse af grønlænderne i det her forløb, men jeg synes, at han blev lidt flakkende, da han så blev stillet det, synes jeg, meget logiske spørgsmål af hr. Søren Søndergaard, at når nu man ønsker at arbejde så tæt sammen, var de grønlandske medlemmer af Folketinget så blevet kontaktet om at deltage i det fælles forslag til vedtagelse? Og der var hr. Jens Hald Madsens svar det rigtige, at man jo altid kan vælge at tilslutte sig, når man er medlem af et Folketing.

Men er det virkelig udtryk for hensynet til Grønland, vi her ser udspillet foran os? Det synes jeg at hr. Jens Hald Madsen skal svare lidt tydeligere på.

Og helt uklart blev hr. Jens Hald Madsen, da han skulle besvare det andet spørgsmål, nemlig: Hvad betyder det, hvis det forslag, der foreligger, bliver vedtaget. Betyder »inden«, at så er løbet kørt med hr. Jens Hald Madsens formulering, at hvis man nu ikke løber ind i flere vanskeligheder, så er det her den endelige stillingtagen? Det synes jeg er helt afgørende at få afklaret.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det kan godt være, at indholdet ikke er det, men, hvad skal vi sige, processen omkring det her er jo sådan en rigtig kolonipapirproces.

Altså man skal træffe en afgørelse omkring Grønland, som skal træffes her, og så henvender man sig ikke til de grønlandske folketingsmedlemmer for at spørge, om de vil være med til forslaget til vedtagelse. Jeg glæder mig meget til at høre den socialdemokratiske ordfører om, hvad han synes om den proces. For han har selvfølgelig et medansvar for den proces, går jeg ud fra, og Det Radikale Venstre selvfølgelig også. Og jeg må indrømme, at jeg er fuldstændig forundret over at opleve det her. Det er virkelig et lærestykke i, hvordan man ikke burde opføre sig.

Men så er der indholdet, og det er jo stadig væk fuldstændig uklart. Er det som en tyv om natten, der kommer og gennem et underligt teknisk forslag får gennemført, at nu tilslutter vi os alle sammen det amerikanske missilskjoldsystem? Er det det, der står her? Eller kan regeringen og forslagsstillerne garantere, at naturligvis får vi en debat i Folketinget igen, inden Danmark tager den endelige stilling til tilslutning til missilskjoldsystemet, herunder selvfølgelig også en vurdering af, hvordan de forhandlinger, som Grønland er blevet inddraget i, er gået?

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Når hr. Jens Hald Madsen henviser til det forhandlingsforløb, der er mellem regeringen og landsstyret, er det jo sådan, at den aftale til køreplan, der ligger, er, at landsstyret og regeringen på et tidspunkt forhandler med USA om et fælles oplæg, og at vi så efterfølgende tager en drøftelse af dels udkommet selvfølgelig af forhandlingerne, men dels også, hvad der efterfølgende vil være af konsekvensbeslutninger her i Folketinget.

Så jeg vil tillade mig igen at spørge hr. Jens Hald Madsen om den sidste halvdel af sidste sætning i forslaget til vedtagelse: Hvad betyder den?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Først vil jeg sige, at jeg holder fast i, at vi jo har haft en hel proces. Men skal vi ikke blive enige om en ting: I sidste ende handler det om en forhandling mellem den danske regering og det grønlandske hjemmestyre. Det er det, der sådan set har været meningen, at selvfølgelig har vi hele tiden parallelitet i at drøfte og diskutere og debattere det her.

Men det er altså ikke det danske Folketing, som tager til USA for at forhandle. Det er det altså ikke. Derfor mener jeg faktisk, at ud fra et demokratisk synspunkt og ud fra rigsfællesskabets rammer kan den danske regering ikke gøre mere. Det kan den altså ikke. Vi kan ikke tage hr. Villy Søvnald og hr. Søren Søndergaard og andre med over til USA for at forhandle.

Der er lavet en aftale mellem den danske regering og det grønlandske hjemmestyre, og det er det, vi tager udgangspunkt i. Jeg synes da godt, at man i stedet for at være negativ omkring det her kunne være glade. Det er da en succeshistorie om, hvordan der har været en,